

og han staaer med sit Friløb i Haanden, da anseer jeg det for temmelig vilkaarligt, uden videre og uden at ny Udtrækning foretages, at sige til Manden, at han skal blive i Tjenesten; thi det kan ikke nægtes, at den lange Tjenestetid er en meget betydelig Capital for den enkelte Mand; der er en saa stor Forskjel paa, enten en Mand ligger 3 Aar eller 6 Maaneder i Tjeneste, at alene Hensynet til den længere Tjenestetid ikke kan andet end afskrække ham fra at vise sig dygtig, da han derved risicerer, at blive liggende i 3 Aar istedet for 16 Maaneder (Formanden ringer).

Formanden: Ja, nu troer jeg virkelig ikke, at jeg tør tillade den ærede Rigsdagsmand at dvæle længere ved det Spørgsmaal om Tjenestetidens Længde; thi, saavidt jeg har kunnet opfatte, gaaer den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger ud derpaa. Jeg kan ikke skjønne, at det staaer i nogen Forbindelse enten med § 1 eller med noget af de stillede Ændringsforslag, og maa derfor anmode den ærede Rigsdagsmand om at vende sig til det egentlige Forhandlingspunkt, Udskrivningsmassen og Fordelingen af Mandsskabet.

Hørgaard: Ja, naar den ærede Formand ikke troer, at disse Bemærkninger staae i saa nær Forbindelse med den foreliggende Sag, at det kan tillades mig at gaae videre, er jeg naturligvis villig til at underkaste mig Formandens Kjendelse, og skal saaledes tillade mig at slutte med den Bemærkning, at det vil beroe paa den ærede Justitsministers Udtalelse, hvorvidt jeg i denne Sag kan slutte mig til Udvalgets Fleertals Forslag.

Knuth: Jeg er i nogen Forlegenhed med, hvorledes jeg skal afgive min Stemme i nærværende Sag, især efterat det ærede Udvalg har deelt sig i to forskjellige Fractioner, som, efter hvad den ærede Ordfører har forklaret, dog begge gaae ud paa, idetmindste i eet væsentligt Punkt at give et Udtryk for den selv-

samme Tanke (Eskærning: Maa jeg bede om Ordet!). Saaledes som Sagen er stillet af det ærede Udvalgs Fleertal, forekommer det mig ikke aldeles klart, hvorledes derved det, som her i Thinget har været anseet for et væsentligt Punkt, skulde kunne sikres, og det vilde ialtsald alene kunne skee under den Forudsætning, at det var in confesso mellem Regjeringen og Thinget, at der virkelig i Armeeororganisationens Bestemmelser kunde siges at ligge en saadan bindende Kraft, som det er antaget af den ærede Ordfører. Det er mig ikke aldeles klart, at den Omstændighed, at det i Armeeororganisationen er bestemt, at visse Hærsafdelinger skulle rekrutteres fra Holsteen, i og for sig kan indeholde nogen Indskrænkning med Hensyn til, hvorledes forskjellige hvilkesomhelst Afdelinger kunne anvendes i påaakommende Tilfælde, navnlig med Hensyn til at stille dem som Forbundsstropper. Men der er dernæst ogsaa en anden Bestemmelse, som forekommer mig at vække nogen Tvivl om Rigtigheden af at gaae ind paa Udvalgets Fleertals Forslag; thi jeg seer ikke rettere, end at man derved vilde gjøre Forskjel mellem Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig i saa Henseende, idet der i Forslaget, dersom det bliver vedtaget, ligger, at det vil være Justitsministeren for Kongeriget, som vil have at tage Bestemmelse om Fordelingen, hvorimod det er jo at forudsætte, at Krigsministeren fremdeles vil tage Bestemmelse om Fordelingen af det fra Slesvig udstrevede Mandsskab (Eskærning: Nei, men ifølge en gammel almindelig Lov for hele Landet bliver det Landkrigscommissairen under det slesvigiske Ministerium, der har at tage Bestemmelser i saa Henseende.). Ja, saa falder min Erindring bort, og det har allsaa været en Misforstaaelse fra min Side. Alligevel bliver imidlertid det tilbage, at det forekommer mig, at der ingen Vished er for, at den Tanke virkelig kan komme til Udførelse, som er tilsigtet.